

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 3 października 2023 r.

Poz. 2113

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 28 sierpnia 2023 r.

w sprawie mianowania na stopnie wojskowe

Na podstawie art. 140 ust. 19 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. poz. 2305 oraz z 2023 r. poz. 347, 641, 1615, 1834 i 1872) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki, tryb i sposób mianowania na stopnie wojskowe, na które mogą mianować Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej albo Minister Obrony Narodowej, oraz stopnie wojskowe, na które mogą mianować organy wojskowe, o których mowa w art. 140 ust. 2 i ust. 5 pkt 3 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny, zwanej dalej „ustawą”.

§ 2. 1. Stopień wojskowy szeregowego (marynarza) nadaje szef wojskowego centrum rekrutacji podczas kwalifikacji wojskowej albo w ramach postępowania rekrutacyjnego mającego na celu powołanie do służby wojskowej, w formie wpisu w ewidencji wojskowej.

2. W przypadku nadania stopnia wojskowego szeregowego (marynarza) nie sporządza się wniosku o mianowanie ani aktu mianowania.

§ 3. 1. Mianowanie na wyższy stopień wojskowy następuje na wniosek organu wnioskującego określonego w przepisach niniejszego rozporządzenia, z własnej inicjatywy organu właściwego do mianowania lub na polecenie przełożonego.

2. Wniosku, o którym mowa w ust. 1, nie sporządza się w przypadku, gdy mianowanie następuje z własnej inicjatywy organu uprawnionego do mianowania albo na polecenie jego przełożonego. W przypadku mianowania na polecenie przełożonego organ uprawniony do mianowania sporządza notatkę w tej sprawie.

3. Wniosek o mianowanie zawiera:

- 1) oznaczenie podmiotu wnioskującego, z podaniem nazwy i siedziby wnioskodawcy oraz miejsca i daty sporządzenia wniosku;
- 2) wskazanie podstawy prawnej mianowania;
- 3) dane identyfikujące osobę mianowaną, z podaniem jej nazwiska, imion oraz numeru PESEL, jeżeli został jej nadany;
- 4) informację o posiadanym stopniu wojskowym, z podaniem numeru i daty wydania postanowienia lub decyzji o mianowaniu oraz nazwy organu mianującego;
- 5) informację o statusie osoby mianowanej – żołnierz czynnej służby wojskowej ze wskazaniem jej rodzaju albo żołnierz rezerwy albo osoba niepodlegająca obowiązkowi służby wojskowej, albo mianowanie pośmiertne;
- 6) wskazanie stopnia wojskowego, na który osoba ma zostać mianowana;
- 7) uzasadnienie wniosku o mianowanie;

- 8) dane osoby sporządzającej wniosek, z podaniem nazwiska i imienia, pełnionej funkcji lub zajmowanego stanowiska służbowego, oraz podpis;
- 9) opinie organów wojskowych lub przełożonych, z podaniem miejsca i daty sporządzenia opinii oraz danych osoby opiniującej z jej stopniem wojskowym, nazwiskiem i imieniem, zajmowanym stanowiskiem służbowym oraz podpisem. Opinia przełożonego zawiera również klauzulę „popieram wniosek o mianowanie” lub „nie popieram wniosku o mianowanie”.

4. Wniosek o mianowanie żołnierza w czynnej służbie wojskowej, oprócz danych określonych w ust. 3, zawiera również:

- 1) informację o miejscu pełnienia służby i zajmowanym stanowisku służbowym;
- 2) nazwę korpusu osobowego, grupy osobowej oraz symbol posiadanej specjalności wojskowej;
- 3) wskazanie stanowiska służbowego, na które żołnierz zostanie wyznaczony lub na które zostanie zmienione jego zarezerwowanie, wraz z mianowaniem na stopień wojskowy odpowiadające temu stanowisku oraz miejsce służby (przydział służbowy), jeżeli ulegnie ono zmianie;
- 4) ocenę z ostatniego opiniowania służbowego, a w przypadku odbywania ćwiczeń wojskowych w ramach pasywnej rezerwy, sporządzoną na potrzeby mianowania, opinię za czas ćwiczeń;
- 5) okres posiadania stopnia wojskowego przez czas nieprzerwanego pełnienia czynnej służby wojskowej.

5. Wniosek o mianowanie w przypadkach określonych w art. 140 ust. 6 pkt 1–4 ustawy, w zakresie dotyczącym żołnierza rezerwy lub osoby niepodlegającej obowiązkowi służby wojskowej, oprócz danych określonych w ust. 3, zawiera również:

- 1) informację o miejscu pracy oraz o zajmowanym stanowisku osoby mianowanej – w przypadku pozostawania w stosunku zatrudnienia;
- 2) adres do korespondencji osoby mianowanej;
- 3) wskazanie wojskowego centrum rekrutacji właściwego dla miejsca zamieszkania osoby mianowanej;
- 4) kategorię zdolności do czynnej służby wojskowej – w przypadku wniosku o mianowanie osoby niepodlegającej obowiązkowi służby wojskowej w wieku do 63 lat.

6. Wniosek o mianowanie w przypadkach określonych w art. 140 ust. 6 pkt 5 i 6 ustawy w zakresie dotyczącym żołnierza rezerwy zawiera, oprócz danych określonych w ust. 3, również:

- 1) informację o okresach odbywania innych szkoleń wojskowych, ćwiczeń wojskowych oraz innych rodzajów służby wojskowej w posiadanym stopniu, z podaniem daty i miejsca oraz łącznej liczby dni, numerów i dat dokumentów o powołaniu;
- 2) informację o posiadanym wykształceniu oraz wykonywanym zawodzie, z podaniem nazwy szkół oraz uczelni, dat ich ukończenia oraz posiadanego stażu pracy;
- 3) informację o posiadanych tytułach zawodowych, stopniach naukowych, stopniach w zakresie sztuki oraz tytułach profesora;
- 4) wskazanie stopnia etatowego i nazwy stanowiska, na które żołnierz rezerwy posiada nadany przydział mobilizacyjny lub przewiduje się nadanie mu takiego przydziału, wraz z nazwą jednostki wojskowej lub nazwą stanowiska, na które żołnierz rezerwy posiada nadany pracowniczy przydział mobilizacyjny, przydział organizacyjno-mobilizacyjny lub nazwę stanowiska, na które przewiduje się nadanie takiego przydziału, wraz z nazwą jednostki organizacyjnej;
- 5) informację o wyszkoleniu wojskowym oraz ocenie z ostatniej opinii służbowej, jeżeli był wymóg jej sporządzenia;
- 6) ocenę ogólną z egzaminu na oficera lub podoficera (data złożenia egzaminu) w przypadku mianowania na pierwszy stopień w korpusie podoficerów lub oficerów;
- 7) informację o poziomie znajomości języków obcych;
- 8) kategorię zdolności do czynnej służby wojskowej z podaniem daty orzeczenia.

7. Wniosek o mianowanie osób powoływanych do czynnej służby wojskowej, oprócz danych określonych w ust. 3, zawiera również:

- 1) datę i miejsce planowanego stawienia się do pełnienia czynnej służby wojskowej;
- 2) stanowisko służbowe i jego zaszeregowanie do stopnia wojskowego, na które ma nastąpić powołanie lub wyznaczenie po zakończeniu szkolenia podstawowego;
- 3) stopień równorzędny stopniowi wojskowemu w posiadanym w odpowiedniej służbie w przypadku funkcjonariusza, o którym mowa w art. 137 ust. 1 lub art. 138 ustawy.

8. Do wniosku o mianowanie dołącza się, z wyjątkiem przypadku mianowania pośmiertnego, oświadczenie osoby, której dotyczy ten wniosek, o nieprowadzeniu przeciwko niej postępowania karnego, karno-skarbowego lub dyscyplinarnego. W przypadku jeżeli mianowanie następuje z urzędu lub na polecenie przełożonego, organ uprawniony do mianowania, a jeżeli tym organem jest Minister Obrony Narodowej, kierownik komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej w sprawach kadr, może wystąpić do osoby, której dotyczy mianowanie, o przekazanie oświadczenia o nieprowadzeniu przeciwko niej tych postępowań, a w razie potrzeby wystąpić do właściwych organów w celu weryfikacji tych informacji.

9. Organ uprawniony do mianowania, a jeżeli tym organem jest Minister Obrony Narodowej, kierownik komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej w sprawach kadr, po uprzednim sprawdzeniu karalności osoby, której dotyczy mianowanie, w systemie teleinformatycznym obsługującym ewidencję wojskową, może wystąpić do Krajowego Rejestru Karnego w celu weryfikacji tej informacji.

10. Organ wojskowy upoważniony do zaopiniowania wniosku o mianowanie w przypadku stwierdzenia w nim braków lub błędów formalnych może zwrócić go do organu, który wystąpił z tym wnioskiem, w celu uzupełnienia lub sporządzenia nowego wniosku.

11. Przepisów ust. 1–7 i 10 nie stosuje się w przypadku mianowania na pierwszy stopień oficerski, stopnie oficerskie generałów lub admirałów oraz stopień wojskowy Marszałka Polski.

§ 4. 1. W przypadku ujawnienia, po złożeniu wniosku o mianowanie, okoliczności wykluczającej mianowanie organ wnioskujący lub organ opiniujący niezwłocznie powiadamia o tej okoliczności organ uprawniony do mianowania.

2. Organ uprawniony do mianowania, po otrzymaniu zawiadomienia o zaistnieniu okoliczności wykluczającej mianowanie lub powzięciu z urzędu wiadomości o niej, odpowiednio:

- 1) umarza postępowanie w sprawie mianowania;
- 2) uchyla lub stwierdza nieważność decyzji o mianowaniu.

3. Postępowanie w sprawie mianowania umarza się, a jeżeli decyzja o mianowaniu została już wydana, uchyla się lub stwierdza jej nieważność, również w przypadku:

- 1) osoby powołanej do czynnej służby wojskowej, jeżeli nie zgłosiła się do jej pełnienia;
- 2) żołnierza rezerwy, jeżeli żołnierz ten został powołany do czynnej służby wojskowej, z wyjątkiem powołania do odbycia ćwiczeń wojskowych;
- 3) żołnierza w czynnej służbie wojskowej, jeżeli mianowanie nie nastąpi w terminie do dnia zwolnienia tego żołnierza z tej służby, z wyłączeniem przypadku, w którym mianowanie ma bezpośredni związek z powołaniem do innego rodzaju czynnej służby wojskowej.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 i 3, organ uprawniony do mianowania informuje o tym fakcie podmiot, który wnioskował o mianowanie. Jeżeli organem uprawnionym do mianowania jest Minister Obrony Narodowej, informacje te przekazuje kierownik komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr.

§ 5. 1. W przypadku ujawnienia, po złożeniu do Ministra Obrony Narodowej wniosku o mianowanie na pierwszy stopień oficerski, stopnie oficerskie generałów lub admirałów oraz stopień wojskowy Marszałka Polski, okoliczności wykluczającej mianowanie organ wnioskujący niezwłocznie, za pośrednictwem kierownika komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr, powiadamia o tej okoliczności Ministra Obrony Narodowej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli wniosek Ministra Obrony Narodowej o mianowanie nie został jeszcze sporządzony lub przekazany do rozpatrzenia przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, postępowanie w sprawie mianowania umarza się.

§ 6. 1. Żołnierzowi lub osobie niepodlegającej obowiązkowi służby wojskowej mianowanym na wyższy stopień wojskowy wręcza się akt mianowania. W przypadku śmierci tego żołnierza lub tej osoby niepodlegającej obowiązkowi służby wojskowej, a także w przypadku obłożnej choroby osoby niepodlegającej obowiązkowi służby wojskowej uniemożliwiającej tej osobie osobisty odbiór aktu mianowania akt ten wręcza się najbliższemu członkowi rodziny.

2. Akt mianowania sporządza organ, który mianował żołnierza lub osobę niepodlegającą obowiązkowi służby wojskowej.

3. W przypadku mianowania na wyższy stopień wojskowy przez Ministra Obrony Narodowej żołnierza w czynnej służbie wojskowej, żołnierza aktywnej rezerwy lub osoby powoływanej do czynnej służby wojskowej akt mianowania sporządza dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni lub będzie pełnić służbę, a w uzasadnionych przypadkach kierownik komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr.

4. W przypadkach mianowania żołnierza pasywnej rezerwy lub osoby niepodlegającej obowiązkowi służby wojskowej na wyższy stopień wojskowy przez Ministra Obrony Narodowej akt mianowania sporządza Szef Centralnego Wojskowego Centrum Rekrutacji lub upoważniony przez niego szef ośrodka zamiejscowego Centralnego Wojskowego Centrum Rekrutacji albo szef wojskowego centrum rekrutacji. W szczególnie uzasadnionych przypadkach akt mianowania może sporządzić kierownik komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr.

5. Akt mianowania podpisuje organ, który sporządził ten akt, z wyłączeniem przypadku, gdy podpisanie tego aktu nastąpi przez Ministra Obrony Narodowej lub kierownika komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr.

6. Osobie powołanej do czynnej służby wojskowej akt mianowania wręcza dowódca jednostki wojskowej, w której pełniona będzie służba, w dniu stawienia się tej osoby do pełnienia służby w terminie określonym w decyzji o powołaniu do służby i po wyznaczeniu tej osoby na stanowisko służbowe.

7. Żołnierzowi aktywnej rezerwy akt mianowania wręcza dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni służbę na stanowisku służbowym.

8. Akt mianowania wręcza żołnierzowi pasywnej rezerwy lub osobie niepodlegającej obowiązkowi służby wojskowej organ uprawniony do mianowania lub szef wojskowego centrum rekrutacji, Szef Centralnego Wojskowego Centrum Rekrutacji lub upoważniony przez niego szef ośrodka zamiejscowego Centralnego Wojskowego Centrum Rekrutacji, attaché obrony, kierownik komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr albo żołnierz upoważniony przez organ wojskowy uprawniony do mianowania lub kierownika komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr.

9. Żołnierzowi pasywnej rezerwy odbywającemu ćwiczenia wojskowe akt mianowania wręcza dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz odbywa te ćwiczenia.

10. Wręczenie aktu mianowania ma charakter uroczysty.

§ 7. 1. Po podpisaniu decyzji, w tym rozkazu personalnego, o mianowaniu przez organ do tego uprawniony wyciąg z tej decyzji lub rozkazu przesyła się do podmiotu, który występował z wnioskiem o mianowanie.

2. W przypadku mianowania żołnierza pasywnej rezerwy na pierwszy lub wyższy stopień wojskowy w korpusie oficerów wyciąg, odpowiednio z postanowienia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej albo decyzji o mianowaniu, jest przesyłany do Szefa Centralnego Wojskowego Centrum Rekrutacji.

3. W przypadku odmowy mianowania organ uprawniony do tego mianowania informuje o tym podmiot, który wnioskował o mianowanie.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 3, jeżeli organem uprawnionym do mianowania jest Minister Obrony Narodowej, informacje te przekazuje kierownik komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr.

§ 8. 1. Kierownik komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr może przesłać wniosek dotyczący mianowania na pierwszy stopień oficerski lub wyższy stopień wojskowy w korpusie oficerów, przed przedstawieniem go Ministrowi Obrony Narodowej, do Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej oraz Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego w celu wyrażenia opinii, z wyłączeniem przypadku, w którym Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego albo Szef Służby Wywiadu Wojskowego wystąpił z wnioskiem o mianowanie.

2. Przepis ust. 1 ma zastosowanie w przypadku mianowania na pierwszy stopień podoficerski z zastrzeżeniem, że organem uprawnionym do wystąpienia w celu wyrażenia opinii jest organ właściwy do mianowania na ten stopień.

3. Informacje i dokumenty w sprawach mianowania, w tym wnioski, opinie i decyzje, mogą być przekazywane za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344), organizowanych przez resort obrony narodowej.

Rozdział 2

Mianowanie żołnierzy pełniących dobrowolną zasadniczą służbę wojskową w trakcie kształcenia

§ 9. 1. Żołnierz pełniący dobrowolną zasadniczą służbę wojskową w trakcie kształcenia w uczelni wojskowej, na studiach stacjonarnych albo w ramach kursu oficerskiego w trakcie kształcenia, o którym mowa w art. 95 ust. 4 pkt 2 lit. a ustawy, w tej uczelni lub na studiach stacjonarnych w uczelni innej niż uczelnia wojskowa może być mianowany na stopień wojskowy kaprała (mata).

2. Szczegółowe warunki mianowania, o którym mowa w ust. 1, stanowią: zdanie egzaminów określonych programem studiów albo regulaminem nauki, uzyskanie pozytywnej opinii służbowej oraz brak skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo karne lub karno-skarbowe, w tym warunkowego umorzenia postępowania na okres próby, albo ukarania dyscyplinarnego, a także brak prowadzonego postępowania karnego, karno-skarbowego lub dyscyplinarnego.

3. Mianowanie żołnierza, o którym mowa w ust. 1, następuje po zdaniu w uczelni wojskowej egzaminu na podoficera, z dniem powołania do zawodowej służby wojskowej w trakcie kształcenia lub powołania do zawodowej służby wojskowej.

4. Organem właściwym do mianowania żołnierza, o którym mowa w ust. 1, jest rektor-komendant uczelni wojskowej, w ewidencji której znajduje się żołnierz, stwierdzając fakt mianowania w drodze rozkazu personalnego.

§ 10. 1. W przypadku żołnierzy pełniących dobrowolną zasadniczą służbę wojskową w trakcie kształcenia w uczelni wojskowej, w ramach kursu oficerskiego, którzy zdali w uczelni wojskowej egzamin oficerski, rektor-komendant uczelni wojskowej występuje do Ministra Obrony Narodowej z wnioskiem o mianowanie tych żołnierzy na pierwszy stopień w korpusie oficerów.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, przesyła się za pośrednictwem kierownika komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr wraz z wnioskami o powołanie do zawodowej służby wojskowej z dniem ukończenia kursu oficerskiego.

3. Z wnioskiem o mianowanie występuje się w przypadku spełnienia następujących szczegółowych warunków do mianowania: pozytywne zaliczenie egzaminów objętych regulaminem nauki, uzyskanie pozytywnej opinii służbowej oraz brak skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo karne lub karno-skarbowe, w tym warunkowego umorzenia postępowania na okres próby, albo ukarania dyscyplinarnego, a także brak prowadzonego postępowania karnego, karno-skarbowego lub dyscyplinarnego.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, przesyła się za pośrednictwem kierownika komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr w terminie nie później niż na 35 dni przed dniem promocji.

§ 11. 1. Żołnierz pełniący dobrowolną zasadniczą służbę wojskową w trakcie kształcenia w szkole podoficerskiej z wyjątkiem kształcenia, o którym mowa w art. 95 ust. 4 pkt 2 lit. a ustawy, może być mianowany na stopień wojskowy kaprała (mata).

2. Komendant szkoły podoficerskiej występuje do organu, któremu podlega szkoła, z wnioskiem o mianowanie, o którym mowa w ust. 1.

3. Szczegółowe warunki mianowania, o którym mowa w ust. 1, stanowią: pozytywne zaliczenie egzaminów objętych programem kształcenia, uzyskanie pozytywnej opinii służbowej oraz brak skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo karne lub karno-skarbowe, w tym warunkowego umorzenia postępowania na okres próby, albo ukarania dyscyplinarnego, a także brak prowadzonego postępowania karnego, karno-skarbowego lub dyscyplinarnego.

4. Mianowanie żołnierza, o którym mowa w ust. 1, następuje, po zdaniu w szkole podoficerskiej egzaminu na podoficera, z dniem powołania żołnierza do zawodowej służby wojskowej, w drodze rozkazu personalnego organu, któremu podlega szkoła podoficerska.

Rozdział 3

Mianowanie żołnierzy pełniących zawodową służbę wojskową w trakcie kształcenia

§ 12. 1. Żołnierz pełniący zawodową służbę wojskową w trakcie kształcenia w uczelni wojskowej, na studiach stacjonarnych w tej uczelni lub na studiach stacjonarnych w uczelni innej niż uczelnia wojskowa może być mianowany na stopień wojskowy kaprała (mata).

2. Mianowanie żołnierza, o którym mowa w ust. 1, następuje niezwłocznie po zdaniu w uczelni wojskowej egzaminu na podoficera.

3. Szczegółowe warunki mianowania, o którym mowa w ust. 1, stanowią: zdanie egzaminów określonych programem studiów, uzyskanie pozytywnej opinii służbowej oraz brak skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo karne lub karno-skarbowe, w tym warunkowego umorzenia postępowania na okres próby, albo ukarania dyscyplinarnego, a także brak prowadzonego postępowania karnego, karno-skarbowego lub dyscyplinarnego.

4. Organem właściwym do mianowania żołnierza, o którym mowa w ust. 1, jest rektor-komendant uczelni wojskowej, w ewidencji której znajduje się żołnierz, stwierdzając fakt mianowania w drodze rozkazu personalnego.

5. W zakresie mianowania żołnierza, o którym mowa w ust. 1, na wyższy stopień wojskowy w korpusie podoficerów stosuje się przepisy wydane na podstawie art. 103 ustawy.

§ 13. 1. Żołnierz pełniący zawodową służbę wojskową w trakcie kształcenia w szkole podoficerskiej może być mianowany na stopień wojskowy kaprała (mata).

2. Komendant szkoły podoficerskiej występuje do organu, któremu podlega szkoła, z wnioskiem o mianowanie, o którym mowa w ust. 1.

3. Z wnioskiem o mianowanie występuje się w przypadku spełnienia następujących szczegółowych warunków mianowania: pozytywne zaliczenie egzaminów objętych programem kształcenia, uzyskanie pozytywnej opinii służbowej oraz brak skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo karne lub karno-skarbowe, w tym warunkowego umorzenia postępowania na okres próby, albo ukarania dyscyplinarnego, a także brak prowadzonego postępowania karnego, karno-skarbowego lub dyscyplinarnego.

4. Mianowanie żołnierza, o którym mowa w ust. 1, następuje, po zdaniu w szkole podoficerskiej egzaminu na podoficera, z dniem powołania żołnierza do zawodowej służby wojskowej, w drodze rozkazu personalnego organu, któremu podlega szkoła podoficerska.

§ 14. 1. W przypadku żołnierzy pełniących zawodową służbę wojskową w trakcie kształcenia w uczelni wojskowej, na studiach stacjonarnych w tej uczelni lub na studiach stacjonarnych w uczelni innej niż uczelnia wojskowa albo w ramach kursu oficerskiego, którzy zdali w uczelni wojskowej egzamin oficerski, rektor-komendant uczelni wojskowej występuje do Ministra Obrony Narodowej z wnioskiem o mianowanie tych żołnierzy na pierwszy stopień w korpusie oficerów.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, przesyła się za pośrednictwem kierownika komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr w terminie nie później niż na 35 dni przed dniem promocji.

3. Z wnioskiem o mianowanie występuje się w przypadku spełnienia następujących szczegółowych warunków mianowania: zdanie egzaminów określonych programem studiów albo regulaminem nauki, uzyskanie pozytywnej opinii służbowej oraz brak skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo karne lub karno-skarbowe, w tym warunkowego umorzenia postępowania na okres próby, albo ukarania dyscyplinarnego, a także brak prowadzonego postępowania karnego, karno-skarbowego lub dyscyplinarnego.

Rozdział 4

Mianowanie ochotników w Szkołach Legii Akademickiej

§ 15. Ochotnik odbywający kształcenie w Szkołach Legii Akademickiej w trakcie tego kształcenia może być mianowany na stopień wojskowy kaprała (mata), a w ostatnim dniu tego kształcenia – na pierwszy stopień wojskowy w korpusie oficerów.

§ 16. 1. Z wnioskiem o mianowanie ochotnika na stopień wojskowy kaprała (mata) komendant szkoły podoficerskiej, w której był prowadzony ten egzamin na podoficera, występuje do Szefa Centralnego Wojskowego Centrum Rekrutacji.

2. Mianowanie, o którym mowa w ust. 1, następuje po zdaniu w szkole podoficerskiej egzaminu na podoficera, w drodze rozkazu personalnego Szefa Centralnego Wojskowego Centrum Rekrutacji.

3. Szczegółowymi warunkami mianowania na stopień wojskowy kaprała (mata) są: pozytywne zaliczenie egzaminów objętych programem szkolenia w Szkołach Legii Akademickiej, uzyskanie pozytywnej opinii służbowej oraz brak skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo karne lub karno-skarbowe, w tym warunkowego umorzenia postępowania na okres próby, albo ukarania dyscyplinarnego, a także brak prowadzonego postępowania karnego, karno-skarbowego lub dyscyplinarnego.

§ 17. 1. Szef Centralnego Wojskowego Centrum Rekrutacji występuje do Ministra Obrony Narodowej z wnioskiem o mianowanie ochotnika na pierwszy stopień wojskowy w korpusie oficerów, na podstawie otrzymanych wykazów ochotników, którzy zdali egzamin oficerski, przesłanych przez rektora-komendanta uczelni wojskowej, w której był prowadzony kurs oficerski.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, przesyła się za pośrednictwem kierownika komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr.

3. Z wnioskiem o mianowanie występuje się w przypadku spełnienia następujących szczegółowych warunków mianowania: pozytywne zaliczenie egzaminów objętych programem szkolenia w Szkołach Legii Akademickiej, uzyskanie pozytywnej opinii służbowej oraz brak skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo karne lub karno-skarbowe, w tym warunkowego umorzenia postępowania na okres próby, albo ukarania dyscyplinarnego, a także brak prowadzonego postępowania karnego, karno-skarbowego lub dyscyplinarnego.

Rozdział 5

Mianowanie żołnierzy pełniących terytorialną służbę wojskową

§ 18. 1. Na wyższy stopień w korpusie szeregowych może być mianowany żołnierz terytorialnej służby wojskowej, który osiągnął bardzo dobre wyniki w wykonywaniu zadań służbowych oraz dyscyplinie wojskowej i ukończył szkolenie wojskowe podstawowe lub wyrównawcze.

2. Organem właściwym do mianowania żołnierza, o którym mowa w ust. 1, jest:

- 1) dowódca jednostki wojskowej zajmujący stanowisko służbowe zaszeregowane do stopnia etatowego co najmniej pułkownika – w przypadku mianowania na wyższy stopień wojskowy w ramach zajmowanego stanowiska służbowego lub innego stanowiska służbowego w tej samej jednostce wojskowej;
- 2) Dowódca Wojsk Obrony Terytorialnej – w przypadku mianowania na wyższy stopień wojskowy w związku z wyznaczeniem na stanowisko służbowe w innej jednostce wojskowej.

3. Mianowanie, o którym mowa w ust. 1, następuje w drodze rozkazu personalnego.

§ 19. 1. Żołnierz pełniący terytorialną służbę wojskową może być mianowany na stopień wojskowy kaprała (mata) po zdaniu egzaminu na podoficera w szkole podoficerskiej, z dniem objęcia stanowiska służbowego.

2. Z wnioskiem o mianowanie, o którym mowa w ust. 1, występuje komendant szkoły podoficerskiej do Dowódcy Wojsk Obrony Terytorialnej, a jeżeli szkoła podlega innemu organowi do tego organu. Jeżeli żołnierz odbył przed powołaniem do terytorialnej służby wojskowej kurs lub inne szkolenie wojskowe wymagane do mianowania, na pierwszy stopień podoficerski mianuje dowódca jednostki wojskowej zajmujący stanowisko służbowe zaszeregowane do stopnia etatowego pułkownika lub jego przełożony.

3. Z wnioskiem o mianowanie występuje się w przypadku spełnienia następujących szczegółowych warunków mianowania: ukończenie kursu podoficerskiego w trakcie pełnienia terytorialnej służby wojskowej lub ukończenie przed powołaniem do tej służby tego lub innego kursu albo szkolenia wojskowego wymaganego do mianowania na ten stopień wojskowy oraz brak skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo karne lub karno-skarbowe, w tym warunkowego umorzenia postępowania na okres próby, albo ukarania dyscyplinarnego, a także brak prowadzonego postępowania karnego, karno-skarbowego lub dyscyplinarnego.

4. Organem właściwym do mianowania żołnierza, o którym mowa w ust. 1, jest Dowódca Wojsk Obrony Terytorialnej lub dowódca jednostki wojskowej zajmujący stanowisko służbowe zaszeregowane do stopnia etatowego pułkownika, stwierdzając fakt mianowania w drodze rozkazu personalnego wraz z wyznaczeniem tego żołnierza na stanowisko służbowe w podległej jednostce wojskowej zaszeregowane do stopnia etatowego o stopniu wojskowym, na które następuje mianowanie.

5. Jeżeli w jednostce wojskowej Wojsk Obrony Terytorialnej nie ma wolnego stanowiska w korpusie podoficerów, komendant szkoły podoficerskiej przesyła do właściwego dowódcy jednostki wojskowej wykaz żołnierzy OT, którzy ukończyli szkolenie i zdali egzamin podoficerski. Warunkiem mianowania żołnierza OT jest występowanie w etacie jednostki wojskowej nieobsadzonego stanowiska służbowego, na które żołnierz będzie wyznaczony wraz z mianowaniem.

§ 20. 1. Na kolejny wyższy stopień wojskowy w korpusie podoficerów może być mianowany podoficer terytorialnej służby wojskowej, jeżeli pełnił terytorialną służbę wojskową przez okres co najmniej 2 lat.

2. Organem właściwym do mianowania, o którym mowa w ust. 1, jest:

- 1) dowódca jednostki wojskowej zajmujący stanowisko służbowe zaszeregowane do stopnia etatowego co najmniej pułkownika – w przypadku mianowania na wyższy stopień wojskowy w ramach zajmowanego stanowiska służbowego lub innego stanowiska służbowego w tej samej jednostce wojskowej;
- 2) Dowódca Wojsk Obrony Terytorialnej – w przypadku mianowania na wyższy stopień wojskowy w związku z wyznaczeniem na stanowisko służbowe w innej jednostce wojskowej.

3. Mianowanie, o którym mowa w ust. 1, następuje w drodze rozkazu personalnego.

§ 21. 1. W przypadku żołnierzy pełniących terytorialną służbę wojskową w ramach kursu oficerskiego w uczelni wojskowej, którzy zdali w uczelni wojskowej egzamin oficerski, rektor-komendant uczelni wojskowej występuje do Ministra Obrony Narodowej z wnioskiem o mianowanie tych żołnierzy na pierwszy stopień w korpusie oficerów.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, przesyła się za pośrednictwem kierownika komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr z dniem ukończenia kursu oficerskiego oraz do wiadomości Dowódcy Wojsk Obrony Terytorialnej w celu wskazania stanowisk służbowych, na które zostaną wyznaczeni żołnierze wraz z ich mianowaniem.

3. W przypadku żołnierzy pełniących terytorialną służbę wojskową, którzy spełniają warunki do mianowania na pierwszy stopień w korpusie oficerów bez konieczności odbycia w ramach tej służby kursu oficerskiego, z wnioskiem o mianowanie tych żołnierzy na pierwszy stopień w korpusie oficerów występuje Dowódca Wojsk Obrony Terytorialnej.

4. Z wnioskiem o mianowanie występuje się w przypadku spełnienia następujących szczegółowych warunków mianowania: pozytywne zaliczenie egzaminów objętych regulaminem nauki, uzyskanie pozytywnej opinii służbowej oraz brak skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo karne lub karno-skarbowe, w tym warunkowego umorzenia postępowania na okres próby, albo ukarania dyscyplinarnego, a także brak prowadzonego postępowania karnego, karno-skarbowego lub dyscyplinarnego. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, warunkiem wystąpienia z wnioskiem o mianowanie jest również zapewnienie możliwości wyznaczenia żołnierza na stanowisko służbowe po jego mianowaniu.

§ 22. 1. Na kolejny wyższy stopień wojskowy w korpusie oficerów może być mianowany oficer terytorialnej służby wojskowej, jeżeli pełnił terytorialną służbę wojskową przez okres co najmniej 2 lat.

2. Z wnioskiem o mianowanie występuje się w przypadku spełnienia następujących warunków mianowania: uzyskanie pozytywnej opinii służbowej oraz brak skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo karne lub karno-skarbowe, w tym warunkowego umorzenia postępowania na okres próby, albo ukarania dyscyplinarnego, a także brak prowadzonego postępowania karnego, karno-skarbowego lub dyscyplinarnego. Warunkiem wystąpienia z wnioskiem o mianowanie jest również zapewnienie możliwości wyznaczenia żołnierza na stanowisko służbowe po jego mianowaniu.

§ 23. 1. Z wnioskiem o mianowanie na wyższy stopień wojskowy występują:

- 1) przełożony żołnierza zajmujący stanowisko służbowe co najmniej dowódcy kompanii lub inne stanowisko służbowe zaszeregowane do stopnia etatowego porucznika/kapitana – na stopnie wojskowe w korpusie szeregowych i podoficerów;
- 2) dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni terytorialną służbę wojskową, lub przełożony tego dowódcy – na stopnie wojskowe w korpusie oficerów do stopnia pułkownika (komandora) włącznie.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, przedstawia się drogą służbową przełożonemu uprawnionemu do mianowania na dany stopień wojskowy.

§ 24. 1. Osobę powoływaną do terytorialnej służby wojskowej posiadającą stopień w odpowiedniej służbie, o której mowa w art. 138 ustawy, mianuje się na stopień wojskowy równorzędny posiadanemu stopniowi w danej służbie z dniem powołania i po stawieniu się tej osoby do pełnienia terytorialnej służby wojskowej, z zastrzeżeniem § 25.

2. Z wnioskiem o mianowanie osoby, o której mowa w ust. 1, występuje przed jej powołaniem do terytorialnej służby wojskowej właściwy szef wojskowego centrum rekrutacji:

- 1) do Szefa Centralnego Wojskowego Centrum Rekrutacji, po uprzednim uzgodnieniu z dowódcą jednostki wojskowej, do której ma nastąpić powołanie, możliwości wyznaczenia tej osoby na stanowisko służbowe po jej mianowaniu – w przypadku mianowania na wyższe stopnie wojskowe w korpusie szeregowych, na stopień wojskowy kaprała lub wyższe stopnie wojskowe w korpusie podoficerów;
- 2) do Ministra Obrony Narodowej, po uprzednim uzgodnieniu z dowódcą jednostki wojskowej, do której ma nastąpić powołanie, możliwości wyznaczenia tej osoby na stanowisko służbowe po jej mianowaniu, za pośrednictwem Szefa Centralnego Wojskowego Centrum Rekrutacji i kierownika komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr – w przypadku mianowania na pierwszy stopień wojskowy w korpusie oficerów lub na wyższy stopień wojskowy w tym korpusie.

3. Organem właściwym do mianowania osoby, o której mowa w ust. 1, na stopień wojskowy w korpusie szeregowych, na stopień wojskowy kaprała lub wyższe stopnie wojskowe w korpusie podoficerów jest Szef Centralnego Wojskowego Centrum Rekrutacji.

4. Szczegółowe warunki mianowania, o którym mowa w ust. 1, stanowią: posiadanie stopnia w danej służbie, wolne stanowisko służbowe zaszeregowane do właściwego stopnia etatowego w jednostce wojskowej, w której pełniona jest lub będzie pełniona służba, oraz brak skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo karne lub karno-skarbowe, w tym warunkowego umorzenia postępowania na okres próby, albo ukarania dyscyplinarnego, a także brak prowadzonego postępowania karnego, karno-skarbowego lub dyscyplinarnego.

§ 25. 1. Organem właściwym do mianowania osoby powołanej do terytorialnej służby wojskowej posiadającej stopień w odpowiedniej służbie, o której mowa w art. 138 ustawy, na stopień wojskowy w korpusie szeregowych, na stopień wojskowy kaprała lub wyższe stopnie wojskowe w korpusie podoficerów jest dowódca jednostki wojskowej zajmujący stanowisko służbowe zaszeregowane do stopnia etatowego co najmniej pułkownika. Mianowanie następuje w drodze rozkazu personalnego.

2. Z wnioskiem o mianowanie osoby, o której mowa w ust. 1, w przypadku mianowania na pierwszy stopień wojskowy w korpusie oficerów lub na wyższy stopień wojskowy w tym korpusie do Ministra Obrony Narodowej występuje dowódca jednostki wojskowej za pośrednictwem Dowódcy Wojsk Obrony Terytorialnej i kierownika komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr.

3. Szczegółowe warunki mianowania, o którym mowa w ust. 2, lub wystąpienia z wnioskiem, o którym mowa w ust. 3, stanowią: posiadanie stopnia w danej służbie, wolne stanowisko służbowe zaszeregowane do właściwego stopnia etatowego w jednostce wojskowej, w której pełniona jest lub będzie pełniona służba, oraz brak skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo karne lub karno-skarbowe, w tym warunkowego umorzenia postępowania na okres próby, albo ukarania dyscyplinarnego, a także brak prowadzonego postępowania karnego, karno-skarbowego lub dyscyplinarnego.

§ 26. W przypadku mianowania żołnierza pełniącego terytorialną służbę wojskową na kolejny wyższy stopień wojskowy do okresu wymaganego do tego mianowania zalicza się wyłącznie okres nieprzerwanego pełnienia terytorialnej służby wojskowej, w tym jej pełnienia dyspozycyjnie.

Rozdział 6

Mianowanie żołnierzy pełniących zawodową służbę wojskową

§ 27. 1. Na wyższy stopień w korpusie szeregowych może być mianowany żołnierz zawodowy, który osiągnął bardzo dobre wyniki w wykonywaniu zadań służbowych oraz dyscyplinie wojskowej i ukończył odpowiednie szkolenie wojskowe.

2. Mianowanie, o którym mowa w ust. 1, następuje wraz z wyznaczeniem na nowe stanowisko służbowe i z objęciem obowiązków na tym stanowisku, a w pozostałych przypadkach wraz ze zmianą zaszeregowania na zajmowanym stanowisku, w drodze rozkazu personalnego organu właściwego do wyznaczenia na stanowisko służbowe.

3. Szczegółowe warunki mianowania, o którym mowa w ust. 1, stanowią: brak skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo karne lub karno-skarbowe, w tym warunkowego umorzenia postępowania na okres próby, albo ukarania dyscyplinarnego, a także brak prowadzonego postępowania karnego, karno-skarbowego lub dyscyplinarnego.

§ 28. 1. Na pierwszy stopień wojskowy w korpusie podoficerów może być mianowany żołnierz zawodowy, który ukończył kurs podoficerski w czasie pełnienia zawodowej służby wojskowej.

2. Mianowanie, o którym mowa w ust. 1, następuje wraz z wyznaczeniem żołnierza na nowe stanowisko służbowe i objęciem obowiązków na tym stanowisku, w drodze rozkazu personalnego organu właściwego do wyznaczenia na stanowisko służbowe.

3. Z wnioskiem o mianowanie występuje się w przypadku spełnienia następujących warunków mianowania: brak skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo karne lub karno-skarbowe, w tym warunkowego umorzenia postępowania na okres próby, albo ukarania dyscyplinarnego, a także brak prowadzonego postępowania karnego, karno-skarbowego lub dyscyplinarnego.

§ 29. 1. Na kolejny wyższy stopień wojskowy w korpusie podoficerów może być mianowany podoficer zawodowy, jeżeli pełnił zawodową służbę wojskową przez okres co najmniej 2 lat.

2. Mianowanie, o którym mowa w ust. 1, następuje wraz z wyznaczeniem na nowe stanowisko służbowe i objęciem obowiązków na tym stanowisku, a w pozostałych przypadkach wraz ze zmianą zaszeregowania na zajmowanym stanowisku, w drodze rozkazu personalnego organu właściwego do wyznaczenia na stanowisko służbowe.

3. Z wnioskiem o mianowanie występuje się w przypadku spełnienia następujących szczegółowych warunków mianowania: brak skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo karne lub karno-skarbowe, w tym warunkowego umorzenia postępowania na okres próby, albo ukarania dyscyplinarnego, a także brak prowadzonego postępowania karnego, karno-skarbowego lub dyscyplinarnego.

4. Jeżeli mianowanie na kolejny wyższy stopień wojskowy ma związek z jednoczesnym wyznaczeniem żołnierza na wyższe lub równorzędne stanowisko służbowe, przy podejmowaniu decyzji o mianowaniu uwzględnia się również warunki przewidziane do wyznaczenia żołnierza na stanowisko służbowe.

§ 30. 1. Na pierwszy stopień wojskowy w korpusie oficerów może być mianowany żołnierz zawodowy, który ukończył kurs oficerski w czasie pełnienia zawodowej służby wojskowej.

2. Rektor-komendant uczelni wojskowej występuje do Ministra Obrony Narodowej z wnioskiem o mianowanie żołnierzy na pierwszy stopień w korpusie oficerów.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, przesyła się za pośrednictwem kierownika komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr w terminie nie później niż na 35 dni przed dniem promocji.

4. Z wnioskiem o mianowanie występuje się w przypadku spełnienia następujących szczegółowych warunków mianowania: pozytywne zaliczenie egzaminów objętych regulaminem nauki, uzyskanie pozytywnej opinii służbowej oraz brak skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo karne lub karno-skarbowe, w tym warunkowego umorzenia postępowania na okres próby, albo ukarania dyscyplinarnego, a także brak prowadzonego postępowania karnego, karno-skarbowego lub dyscyplinarnego.

§ 31. 1. Na kolejny wyższy stopień wojskowy w korpusie oficerów może być mianowany oficer zawodowy, jeżeli pełnił zawodową służbę wojskową przez okres co najmniej 2 lat.

2. Mianowanie, o którym mowa w ust. 1, następuje, z wyjątkiem stopni generalskich i admirałskich, wraz z wyznaczeniem na nowe stanowisko służbowe, a w pozostałych przypadkach wraz ze zmianą zaszeregowania na zajmowanym stanowisku.

3. Z wnioskiem o mianowanie występuje się w przypadku spełnienia następujących szczegółowych warunków mianowania: brak skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo karne lub karno-skarbowe, w tym warunkowego umorzenia postępowania na okres próby, albo ukarania dyscyplinarnego, a także brak prowadzonego postępowania karnego, karno-skarbowego lub dyscyplinarnego.

4. Jeżeli mianowanie na kolejny wyższy stopień wojskowy ma związek z jednoczesnym wyznaczeniem żołnierza na wyższe lub równorzędne stanowisko służbowe, przy mianowaniu tym uwzględnia się również warunki niezbędne do wyznaczenia żołnierza na stanowisko służbowe.

§ 32. 1. Z wnioskiem o mianowanie na wyższy stopień wojskowy, o ile sami nie są organem uprawnionym do mianowania, występują:

- 1) przełożony żołnierz zawodowy zajmujący stanowisko służbowe co najmniej dowódcy kompanii lub inne stanowisko służbowe zaszeregowane do stopnia etatowego porucznika/kapitana (porucznika marynarki / kapitana marynarki) – na stopnie wojskowe w korpusie szeregowych i podoficerów;
- 2) dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni zawodową służbę wojskową, lub przełożony tego dowódcy – na stopnie wojskowe w korpusie oficerów do stopnia pułkownika (komandora) włącznie;
- 3) Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego – na stopnie wojskowe w korpusie oficerów generalskie i admirałskie w podległych strukturach;
- 4) kierownik komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr – na stopnie wojskowe w korpusie oficerów, w tym wymienione w pkt 3;
- 5) Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego lub Szef Służby Wywiadu Wojskowego odpowiednio w stosunku do podległych żołnierzy zawodowych – do stopnia pułkownika (komandora) włącznie.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, przedstawia się drogą służbową przełożonemu uprawnionemu do mianowania na dany stopień wojskowy.

3. Wnioski kierowane do Ministra Obrony Narodowej przesyła się za pośrednictwem kierownika komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr.

§ 33. 1. Funkcjonariusza powoływanego do zawodowej służby wojskowej posiadającego stopień w odpowiedniej służbie, o którym mowa w art. 137 ust. 1 ustawy, mianuje się na stopień wojskowy równorzędny posiadanemu stopniowi w danej służbie z dniem powołania i po stawieniu się tego funkcjonariusza do pełnienia zawodowej służby wojskowej.

2. Organem właściwym do mianowania funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 1, na stopień wojskowy równorzędny do posiadanego przez niego stopnia w danej służbie jest Minister Obrony Narodowej, z wyłączeniem pierwszego stopnia oficerskiego oraz stopni generalskich i admirałskich w korpusie oficerów.

3. W przypadku funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 1, którego mianowanie dotyczy pierwszego stopnia oficerskiego albo stopnia wojskowego generalskiego lub admirałskiego w korpusie oficerów, Minister Obrony Narodowej, przed powołaniem funkcjonariusza do zawodowej służby wojskowej, przesyła wniosek o mianowanie do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 34. 1. Osobę powoływaną do zawodowej służby wojskowej posiadającą stopień w odpowiedniej służbie, o której mowa w art. 138 ustawy, mianuje się na stopień wojskowy równorzędny posiadanemu stopniowi w danej służbie z dniem powołania i po stawieniu się tej osoby do pełnienia zawodowej służby wojskowej i objęcia obowiązków na stanowisku służbowym.

2. Z wnioskiem o mianowanie osoby, o której mowa w ust. 1, występuje, przed jej powołaniem do zawodowej służby wojskowej, szef wojskowego centrum rekrutacji:

- 1) do organu właściwego do wyznaczenia na stanowisko służbowe – w przypadku mianowania na stopnie wojskowe w korpusie szeregowych lub stopnie wojskowe w korpusie podoficerów;
- 2) do Ministra Obrony Narodowej, po uprzednim uzgodnieniu z dowódcą jednostki wojskowej, do której ma nastąpić powołanie, możliwości wyznaczenia tej osoby na stanowisko służbowe po jej mianowaniu, za pośrednictwem kierownika komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr – w przypadku mianowania na pierwszy stopień wojskowy w korpusie oficerskim lub na wyższy stopień wojskowy w tym korpusie.

3. Mianowanie, o którym mowa w ust. 1, z wyłączeniem pierwszego stopnia oficerskiego oraz stopni generalskich i admirałskich w korpusie oficerów, następuje odpowiednio: w drodze rozkazu personalnego organu właściwego do wyznaczenia na stanowisko służbowe lub decyzji Ministra Obrony Narodowej. Przepis § 33 ust. 3 stosuje się.

4. Szczegółowe warunki mianowania, o którym mowa w ust. 3, lub wystąpienia z wnioskiem, o którym mowa w ust. 2, stanowią: posiadanie stopnia w danej służbie, wolne stanowisko służbowe zaszeregowane do właściwego stopnia wojskowego w jednostce wojskowej, w której pełniona jest lub będzie pełniona służba, oraz brak skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo karne lub karno-skarbowe, w tym warunkowego umorzenia postępowania na okres próby, albo ukarania dyscyplinarnego, a także brak prowadzonego postępowania karnego, karno-skarbowego lub dyscyplinarnego.

5. Przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio do żołnierzy pełniących zawodową służbę wojskową posiadających stopień w odpowiedniej służbie, o której mowa w art. 138 ustawy, wyższy niż posiadany stopień wojskowy.

6. Warunkiem mianowania żołnierzy, o których mowa w ust. 5, na stopień wojskowy równorzędny posiadanemu stopniowi w danej służbie lub wystąpienia z wnioskiem o to mianowanie jest również pełnienie zawodowej służby wojskowej przez tych żołnierzy co najmniej przez 2 lata. Przy mianowaniu tych żołnierzy uwzględnia się również warunki wymagane do ich wyznaczenia na stanowisko służbowe w związku z tym mianowaniem.

Rozdział 7

Mianowanie żołnierzy aktywnej rezerwy

§ 35. 1. Na kolejny wyższy stopień wojskowy w korpusie szeregowych może być mianowany żołnierz aktywnej rezerwy, jeżeli w okresie od powołania do aktywnej rezerwy w przypadku mianowania na stopień wojskowy starszego szeregowego (starszego marynarza) lub od ostatniego mianowania w przypadku mianowania na stopień wojskowy starszego szeregowego specjalisty (starszego marynarza specjalisty) pełnił on łącznie w aktywnej rezerwie co najmniej 20 dni tej służby.

2. Na pierwszy stopień wojskowy w korpusie podoficerów może być mianowany żołnierz, w przypadku, o którym mowa w art. 140 ust. 9 pkt 1 ustawy, który zdał egzamin na podoficera po ukończeniu kursu lub szkolenia wojskowego wymaganego do mianowania na ten stopień wojskowy oraz otrzymał ocenę bardzo dobrą w ostatniej opinii służbowej, a także jest planowany do wyznaczenia na stanowisko służbowe zaszeregowane do właściwego stopnia etatowego.

3. Na kolejny stopień wojskowy w korpusie podoficerów może być mianowany żołnierz aktywnej rezerwy, jeżeli w okresie od powołania do aktywnej rezerwy w przypadku mianowania na stopień wojskowy starszego kaprała (starszego mata) lub od ostatniego mianowania w przypadku mianowania na inne stopnie wojskowe w korpusie podoficerów pełnił łącznie w aktywnej rezerwie co najmniej 30 dni tej służby.

4. Z wnioskiem o mianowanie na wyższy stopień wojskowy występuje przełożony żołnierz od szczebla co najmniej dowódcy kompanii lub innego stanowiska służbowego zaszeregowanego do stopnia etatowego porucznika/kapitana (porucznika marynarki / kapitana marynarki).

5. Wniosek o mianowanie, o którym mowa w ust. 4, przedstawia się drogą służbową przełożonemu uprawnionemu do mianowania na dany stopień wojskowy.

6. Organem właściwym do mianowania żołnierza aktywnej rezerwy, o którym mowa w ust. 1–3, jest dowódca jednostki wojskowej zajmujący stanowisko służbowe zaszeregowane do stopnia etatowego co najmniej pułkownika (komandora). Mianowanie następuje w drodze rozkazu personalnego.

7. Mianowanie, o którym mowa w ust. 1–3, następuje wraz z wyznaczeniem na nowe stanowisko służbowe, a w pozostałych przypadkach wraz ze zmianą zaszeregowania na zajmowanym stanowisku.

8. Szczegółowe warunki mianowania stanowią: uzyskanie pozytywnej opinii służbowej oraz brak skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo karne lub karno-skarbowe, w tym warunkowego umorzenia postępowania na okres próby, albo ukarania dyscyplinarnego, a także brak prowadzonego postępowania karnego, karno-skarbowego lub dyscyplinarnego.

9. Jeżeli mianowanie na kolejny wyższy stopień wojskowy ma związek z jednoczesnym wyznaczeniem żołnierza na wyższe lub równorzędne stanowisko służbowe, przy mianowaniu tym uwzględnia się również warunki niezbędne do wyznaczenia żołnierza na stanowisko służbowe.

§ 36. 1. Na pierwszy stopień wojskowy w korpusie oficerskim może być mianowany żołnierz aktywnej rezerwy, jeżeli pełnił służbę w aktywnej rezerwie przez co najmniej 18 miesięcy.

2. W przypadku żołnierzy aktywnej rezerwy pełniących tę służbę w ramach kursu oficerskiego w uczelni wojskowej, którzy zdali w uczelni wojskowej egzamin oficerski, rektor-komendant uczelni wojskowej występuje do Ministra Obrony Narodowej z wnioskiem o mianowanie tych żołnierzy na pierwszy stopień w korpusie oficerów.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, przesyła się za pośrednictwem kierownika komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr oraz do wiadomości dowódcy jednostki wojskowej w celu wskazania stanowisk służbowych, na które zostaną wyznaczeni żołnierze wraz z ich mianowaniem.

4. W przypadku żołnierzy pełniących służbę w aktywnej rezerwie, którzy spełniają warunki do mianowania na pierwszy stopień w korpusie oficerów bez potrzeby odbycia w ramach tej służby kursu oficerskiego, z wnioskiem o mianowanie tych żołnierzy na pierwszy stopień w korpusie oficerów występuje drogą służbową dowódca jednostki wojskowej.

5. Na kolejny wyższy stopień wojskowy w korpusie oficerów może być mianowany żołnierz aktywnej rezerwy, jeżeli w okresie od powołania do aktywnej rezerwy, w przypadku mianowania na stopień wojskowy porucznika (porucznika marynarki) lub od ostatniego mianowania, w przypadku mianowania na inne stopnie wojskowe w korpusie oficerów, pełnił łącznie w aktywnej rezerwie co najmniej 50 dni tej służby.

6. Z wnioskiem o mianowanie na wyższy stopień wojskowy w korpusie oficerów występuje dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni służbę w aktywnej rezerwie, lub przełożony tego dowódcy – na stopnie wojskowe w korpusie oficerów do stopnia pułkownika (komandora) łącznie.

7. Wniosek o mianowanie, o którym mowa w ust. 5, dowódca jednostki wojskowej przesyła drogą służbową do Ministra Obrony Narodowej za pośrednictwem kierownika komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr.

8. Z wnioskiem o mianowanie występuje się w przypadku spełnienia następujących szczegółowych warunków mianowania: pozytywne zaliczenie egzaminów objętych regulaminem kształcenia, uzyskanie pozytywnej opinii służbowej oraz brak skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo karne lub karno-skarbowe, w tym warunkowego umorzenia postępowania na okres próby, albo ukarania dyscyplinarnego, a także brak prowadzonego postępowania karnego, karno-skarbowego lub dyscyplinarnego. Warunkiem wystąpienia z wnioskiem o mianowanie jest również zapewnienie możliwości wyznaczenia żołnierza na stanowisko służbowe po jego mianowaniu.

Rozdział 8

Mianowanie żołnierzy pasywnej rezerwy

§ 37. 1. Na kolejny stopień wojskowy w korpusie szeregowych może być mianowany żołnierz, który posiada co najmniej wykształcenie podstawowe albo gimnazjalne oraz przygotowanie zawodowe lub kwalifikacje (uprawnienia) przydatne dla Sił Zbrojnych, który odbył ćwiczenia wojskowe w wymiarze co najmniej 10 dni, w trakcie których osiągnął bardzo dobre wyniki w wykonywaniu zadań służbowych oraz w dyscyplinie wojskowej.

2. Na pierwszy stopień wojskowy w korpusie podoficerów może być mianowany żołnierz w przypadku, o którym mowa w art. 140 ust. 9 pkt 1 ustawy, który zdał egzamin na podoficera po ukończeniu kursu lub szkolenia wojskowego wymaganego do mianowania na ten stopień wojskowy.

3. Na kolejny stopień wojskowy w korpusie podoficerów może być mianowany żołnierz w przypadku, o którym mowa w art. 140 ust. 6:

- 1) pkt 3 ustawy – jeżeli nie był wcześniej mianowany z tego tytułu w korpusie podoficerów;
- 2) pkt 4 ustawy – jeżeli nie jest wyłączony od obowiązku pełnienia służby wojskowej w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny;
- 3) pkt 5 ustawy – jeżeli w posiadanym stopniu wojskowym odbył ćwiczenia wojskowe o łącznym wymiarze co najmniej 30 dni;
- 4) pkt 6 ustawy – w korpusie osobowym medycznym oraz kryptologii i cyberbezpieczeństwa.

4. Mianowanie, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić do najwyższego stopnia wojskowego w ramach zaszeregowania stanowiska do stopnia etatowego.

§ 38. Na pierwszy stopień wojskowy w korpusie oficerów może być mianowany, jeżeli przemawiają za tym potrzeby uzupełnieniowe Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, żołnierz w korpusie szeregowych lub podoficerów, jeżeli posiada wykształcenie wyższe oraz zdał egzamin na oficera, a w przypadku, o którym mowa w art. 140 ust. 6 pkt 5 ustawy, jeżeli posiada nadany przydział mobilizacyjny albo przewiduje się nadanie mu takiego przydziału oraz spełnia jeden z poniższych szczegółowych warunków:

- 1) odbył przeszkolenie wojskowe lub zajęcia wojskowe oraz ćwiczenia wojskowe o łącznym wymiarze co najmniej 5 dni;
- 2) odbył kurs oficerski realizowany w ramach ćwiczeń wojskowych;
- 3) odbył inne szkolenie wojskowe wymagane na oficera oraz dodatkowo, po odbyciu tego szkolenia i zdaniu egzaminu na oficera, odbył ćwiczenia wojskowe o łącznym wymiarze co najmniej 15 dni.

§ 39. 1. Na kolejny stopień wojskowy w korpusie oficerów może być mianowany, jeżeli przemawiają za tym potrzeby uzupełnieniowe Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, żołnierz w przypadku, o którym mowa w art. 140 ust. 6:

- 1) pkt 3 ustawy – jeżeli nie był wcześniej mianowany z tego tytułu w korpusie oficerów;
- 2) pkt 4 ustawy – jeżeli nie jest wyłączony od obowiązku pełnienia służby wojskowej w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny;
- 3) pkt 5 ustawy – jeżeli w posiadanym stopniu wojskowym odbył ćwiczenia wojskowe o łącznym wymiarze co najmniej 30 dni;
- 4) pkt 6 ustawy – jeżeli posiada nadany przydział mobilizacyjny przez okres co najmniej jednego roku, w sytuacjach uzasadnionych potrzebami Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w korpusach osobowych: sił powietrznych, marynarki wojennej, sprawiedliwości oraz obsługi prawnej, medycznym, finansowym, duszpasterstwa oraz kryptologii i cyberbezpieczeństwa.

2. Mianowanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, może nastąpić do najwyższego stopnia wojskowego w ramach zaszeregowania stanowiska do stopnia etatowego.

§ 40. 1. Z wnioskiem o mianowanie występują w przypadkach, o których mowa w:

- 1) art. 140 ust. 6 pkt 5 i 6 ustawy, na stopnie wojskowe w korpusie szeregowych oraz podoficerów – przełożony żołnierz zajmujący stanowisko służbowe co najmniej dowódcy kompanii lub inne stanowisko służbowe zaszeregowane do stopnia etatowego porucznika/kapitana (porucznika marynarki / kapitana marynarki), komendant szkoły podoficerskiej, jeżeli nie jest organem właściwym do mianowania, lub szef wojskowego centrum rekrutacji właściwy ze względu na miejsce stałego pobytu (zamieszkania);
- 2) art. 140 ust. 6 pkt 1 ustawy:
 - a) attaché obrony w polskim przedstawicielstwie dyplomatycznym – w stosunku do żołnierzy posiadających obywatelstwo polskie stale zamieszkujących za granicą w obszarze właściwości danego polskiego przedstawicielstwa dyplomatycznego,
 - b) władze naczelne stowarzyszeń zrzeszających żołnierzy, którzy brali udział w walkach o niepodległość państwa – wobec żołnierzy zrzeszonych w tych stowarzyszeniach,
 - c) szef wojskowego centrum rekrutacji właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) – jeżeli żołnierz rezerwy nie jest zatrudniony lub zrzeszony w podmiotach, o których mowa w lit. b;
- 3) art. 140 ust. 6 pkt 2 ustawy:
 - a) attaché obrony w polskim przedstawicielstwie dyplomatycznym – w stosunku do żołnierzy posiadających obywatelstwo polskie stale zamieszkujących za granicą w obszarze właściwości danego polskiego przedstawicielstwa dyplomatycznego,
 - b) władze naczelne stowarzyszeń zrzeszających żołnierzy mających szczególne zasługi z tytułu działalności na rzecz suwerennej i demokratycznej Rzeczypospolitej Polskiej – wobec żołnierzy zrzeszonych w tych stowarzyszeniach,
 - c) szef wojskowego centrum rekrutacji właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) – jeżeli żołnierz rezerwy nie jest zatrudniony lub zrzeszony w podmiotach, o których mowa w lit. b;

- 4) art. 140 ust. 6 pkt 3 ustawy:
 - a) attaché obrony w polskim przedstawicielstwie dyplomatycznym – w stosunku do żołnierzy posiadających obywatelstwo polskie stale zamieszkujących za granicą w obszarze właściwości danego polskiego przedstawicielstwa dyplomatycznego,
 - b) władze naczelne stowarzyszeń zrzeszających żołnierzy, którzy brali udział w misjach pokojowych – wobec osób zrzeszonych w tych stowarzyszeniach,
 - c) szef wojskowego centrum rekrutacji właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) – jeżeli żołnierz rezerwy nie jest zatrudniony lub zrzeszony w podmiotach, o których mowa w lit. b;
- 5) art. 140 ust. 6 pkt 4 ustawy:
 - a) attaché obrony w polskim przedstawicielstwie dyplomatycznym – w stosunku do żołnierzy posiadających obywatelstwo polskie stale zamieszkujących za granicą w obszarze właściwości danego polskiego przedstawicielstwa dyplomatycznego,
 - b) organy władzy publicznej albo podmioty posiadające osobowość prawną zatrudniające żołnierzy zasłużonych z tytułu wykonywania prac lub zadań na rzecz obronności państwa – wobec tych żołnierzy,
 - c) władze naczelne organizacji pozarządowych wykonujących działania o charakterze obronnym, edukacyjno-obronnym lub w zakresie bezpieczeństwa publicznego, w których działały lub działają te osoby – wobec tych osób,
 - d) szef wojskowego centrum rekrutacji właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) – jeżeli żołnierz rezerwy nie jest zatrudniony lub zrzeszony w podmiotach, o których mowa w lit. b i c;
- 6) art. 140 ust. 6 pkt 5 ustawy:
 - a) dowódca jednostki wojskowej, do której żołnierz posiada przydział mobilizacyjny lub w której odbywał ćwiczenia wojskowe,
 - b) szef wojskowego centrum rekrutacji właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) żołnierza;
- 7) art. 140 ust. 6 pkt 6 ustawy, szef wojskowego centrum rekrutacji właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) żołnierza.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach z wnioskiem o mianowanie sporządzonym na podstawie art. 140 ust. 6 pkt 3 i 4 ustawy może wystąpić Szef Centralnego Wojskowego Centrum Rekrutacji lub kierownik komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, wniosek o mianowanie przedstawia się drogą służbową przełożonemu uprawnionemu do mianowania na dany stopień wojskowy.

4. Wniosek o mianowanie żołnierza rezerwy attaché obrony w polskim przedstawicielstwie dyplomatycznym przesyła do Szefa Wojskowego Centrum Rekrutacji Warszawa-Śródmieście, który przesyła go do kierownika komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr i do wiadomości Szefa Centralnego Wojskowego Centrum Rekrutacji.

5. Wniosek o mianowanie żołnierza rezerwy podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 2–6, przesyłają do szefa wojskowego centrum rekrutacji właściwego ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania), który przesyła go do kierownika komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr, za pośrednictwem Szefa Centralnego Wojskowego Centrum Rekrutacji.

6. Wniosek o mianowanie żołnierza rezerwy szef wojskowego centrum rekrutacji przesyła, za pośrednictwem Szefa Centralnego Wojskowego Centrum Rekrutacji, do kierownika komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr.

7. Kierownik komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr przesyła wniosek dotyczący żołnierza rezerwy, o którym mowa w art. 140 ust. 6 pkt 1 i 2 ustawy, oraz może przesłać wniosek dotyczący żołnierza rezerwy, o którym mowa w art. 140 ust. 6 pkt 4 ustawy, do Szefa Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych w celu wyrażenia opinii, a następnie przedstawia go Ministrowi Obrony Narodowej.

8. Kierownik komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr może przesłać wniosek dotyczący żołnierza rezerwy, przed przedstawieniem go Ministrowi Obrony Narodowej, do Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej oraz Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego w celu wyrażenia opinii.

9. Mianowanie na wyższy stopień wojskowy następuje odpowiednio decyzją organu uprawnionego do mianowania na dany stopień wojskowy, o którym mowa w § 41, lub postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 41. Organem właściwym do mianowania na stopnie wojskowe w korpusie szeregowych i podoficerów w przypadkach, o których mowa w art. 140 ust. 6:

- 1) pkt 1–4 ustawy – jest Minister Obrony Narodowej;
- 2) pkt 5 i 6 ustawy, są:
 - a) Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, dowódcy rodzajów Sił Zbrojnych, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej, Dowódca Garnizonu Warszawa, dowódca dywizji, flotylli lub brygady niewchodzącej w skład dywizji, komendant uczelni wojskowej, dowódca zajmujący równorzędne lub wyższe stanowisko służbowe, w podległych jednostkach wojskowych, oraz Szef Centralnego Wojskowego Centrum Rekrutacji – do stopnia starszego chorążego sztabowego (starszego chorążego sztabowego marynarki) włącznie,
 - b) dowódca brygady wchodzącej w skład dywizji, dowódca pułku oraz dowódca zajmujący równorzędne stanowisko służbowe – do stopnia młodszego chorążego (młodszego chorążego marynarki) włącznie w podległej jednostce wojskowej oraz szef wojskowego centrum rekrutacji właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) żołnierza rezerwy.

Rozdział 9

Mianowanie żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny

§ 42. W razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny organami właściwymi do mianowania na wyższy stopień wojskowy żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową, z wyjątkiem żołnierzy zawodowych, są organy, o których mowa w art. 140 ust. 5 pkt 1 i 2 ustawy, a w zakresie art. 140 ust. 5 pkt 3 ustawy:

- 1) Minister Obrony Narodowej lub Naczelny Dowódca Sił Zbrojnych – do stopnia pułkownika (komandora) włącznie;
- 2) następujący dowódcy jednostek wojskowych w podległych jednostkach wojskowych:
 - a) Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, dowódcy rodzajów Sił Zbrojnych, Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Szef Służby Wywiadu Wojskowego, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej, Dowódca Garnizonu Warszawa, dowódca dywizji, flotylli lub brygady niewchodzącej w skład dywizji, komendant uczelni wojskowej, dowódca zajmujący równorzędne lub wyższe stanowisko służbowe oraz Szef Centralnego Wojskowego Centrum Rekrutacji – do stopnia starszego chorążego sztabowego (starszego chorążego sztabowego marynarki) włącznie,
 - b) dowódca brygady wchodzącej w skład dywizji, dowódca pułku oraz dowódca zajmujący równorzędne stanowisko służbowe, a także szef wojskowego centrum rekrutacji – do stopnia starszego sierżanta (starszego bosmana) włącznie,
 - c) pozostali dowódcy jednostek wojskowych, niewymienieni w lit. a i b – do stopnia kaprała (mata) włącznie.

§ 43. 1. Z wnioskiem o mianowanie na wyższy stopień wojskowy występuje:

- 1) na stopnie wojskowe w korpusie szeregowych oraz podoficerów – przełożony żołnierz zajmujący stanowisko służbowe co najmniej dowódcy kompanii albo szef wojskowego centrum rekrutacji właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania);
- 2) na stopień wojskowy w korpusie oficerów – dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni czynną służbę wojskową albo szef wojskowego centrum rekrutacji właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania).

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach z wnioskiem o mianowanie na wyższy stopień wojskowy może wystąpić kierownik komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr.

3. Wniosek o mianowanie, o którym mowa w ust. 1, przedstawia się drogą służbową przełożonemu uprawnionemu do mianowania na dany stopień wojskowy.

§ 44. 1. Mianowanie na wyższy stopień wojskowy może nastąpić w przypadku, gdy żołnierz spełnia łącznie następujące szczegółowe warunki:

- 1) otrzymał pozytywną opinię służbową;
- 2) jest zdyscyplinowany;
- 3) posiada kwalifikacje wojskowe wymagane na danym stanowisku;
- 4) pełni czynną służbę wojskową przez okres co najmniej 6 miesięcy, a od ostatniego mianowania upłynął co najmniej rok.

2. Mianowanie może nastąpić na stopień wojskowy nie wyższy niż stopień wojskowy określony dla stopnia etatowego zajmowanego stanowiska służbowego.

3. Warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i ust. 2, nie stosuje się w przypadku, gdy żołnierz wykazał się czynem bohaterskim lub męstwem na polu walki.

Rozdział 10

Mianowanie osób niepodlegających obowiązkowi czynnej służby wojskowej

§ 45. Mianowanie w przypadkach, o których mowa w art. 140 ust. 6 pkt 1–4 ustawy, następuje z okazji Święta Narodowego Trzeciego Maja, Święta Wojska Polskiego oraz Narodowego Święta Niepodległości, a w uzasadnionych przypadkach również w innym odpowiednim dla tego wydarzenia terminie.

§ 46. 1. Z wnioskiem o mianowanie na pierwszy oraz wyższy stopień wojskowy w korpusie oficerów osób, o których mowa w art. 140 ust. 6 pkt 1 i 2 ustawy, występują:

- 1) attaché obrony w polskim przedstawicielstwie dyplomatycznym – w stosunku do osób posiadających obywatelstwo polskie stale zamieszkujących za granicą w obszarze właściwości danego polskiego przedstawicielstwa dyplomatycznego;
- 2) władze naczelne stowarzyszeń zrzeszających osoby, które brały udział w walkach o niepodległość państwa – wobec osób zrzeszonych w tych stowarzyszeniach;
- 3) władze naczelne stowarzyszeń zrzeszających osoby mające szczególne zasługi z tytułu działalności na rzecz suwerennej i demokratycznej Rzeczypospolitej Polskiej – wobec osób zrzeszonych w tych stowarzyszeniach;
- 4) szef wojskowego centrum rekrutacji właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego osoby.

2. Z wnioskiem o mianowanie na wyższy stopień wojskowy osób, o których mowa w art. 140 ust. 6 pkt 3 ustawy, występują:

- 1) attaché obrony w polskim przedstawicielstwie dyplomatycznym – w stosunku do osób posiadających obywatelstwo polskie stale zamieszkujących za granicą w obszarze właściwości danego polskiego przedstawicielstwa dyplomatycznego;
- 2) władze naczelne stowarzyszeń zrzeszających osoby, które brały udział w misjach pokojowych – wobec osób zrzeszonych w tych stowarzyszeniach;
- 3) szef wojskowego centrum rekrutacji właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego osoby – jeżeli osoba ta nie jest zrzeszona w podmiotach, o których mowa w pkt 2.

3. Z wnioskiem o mianowanie na wyższy stopień wojskowy osób, o których mowa w art. 140 ust. 6 pkt 4 ustawy, występują:

- 1) attaché obrony w polskim przedstawicielstwie dyplomatycznym – w stosunku do osób posiadających obywatelstwo polskie stale zamieszkujących za granicą w obszarze właściwości danego polskiego przedstawicielstwa dyplomatycznego;
- 2) organy władzy publicznej albo podmioty posiadające osobowość prawną, zatrudniające osoby mające zasługi w pracach lub zadaniach na rzecz obronności państwa – wobec tych osób;
- 3) władze naczelne organizacji pozarządowych wykonujących działania o charakterze obronnym, edukacyjno-obronnym lub w zakresie bezpieczeństwa publicznego – wobec osób, w których działały lub działają te osoby;
- 4) szef wojskowego centrum rekrutacji właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego osoby – jeżeli osoba ta nie jest zatrudniona lub zrzeszona w podmiotach, o których mowa w pkt 2 i 3.

4. Attaché obrony w polskim przedstawicielstwie dyplomatycznym przesyła wnioski o mianowanie na wyższy stopień wojskowy osób, o których mowa w art. 140 ust. 6 pkt 1–4 ustawy, drogą służbową do kierownika komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr.

5. Szef wojskowego centrum rekrutacji wnioski o mianowanie na wyższy stopień wojskowy przesyła do kierownika komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr.

6. Stowarzyszenia oraz organizacje, o których mowa w ust. 1–3, przesyłają wnioski o mianowanie na wyższy stopień wojskowy do kierownika komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr.

§ 47. 1. Kierownik komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr przedstawia Ministrowi Obrony Narodowej projekt wniosku do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o mianowanie osób, o których mowa w art. 140 ust. 6 pkt 1 i 2 ustawy, na pierwszy stopień oficerski podporucznika (podporucznika marynarki) lub na stopnie oficerskie generałów (admirałów) osób, o których mowa w art. 140 ust. 6 pkt 1–4 ustawy.

2. Kierownik komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr przed przedstawieniem wniosku dotyczącego osób, o których mowa w art. 140 ust. 6 pkt 1 i 2 ustawy, przesyła ten wniosek do Szefa Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych w celu wyrażenia opinii. Przed mianowaniem osób, o których mowa w art. 140 ust. 6 pkt 1 i 2 ustawy, Minister Obrony Narodowej może zasięgnąć opinii Szefa Urzędu do Spraw Kombatantów.

3. Przed przedstawieniem wniosku dotyczącego osób, o których mowa w art. 140 ust. 6 pkt 4 ustawy, kierownik komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr może przesłać ten wniosek do Szefa Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych w celu zasięgnięcia opinii.

4. Kierownik komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr przedstawia Ministrowi Obrony Narodowej projekt decyzji o mianowaniu na wyższy stopień wojskowy inny niż określony w ust. 1 osób, o których mowa w art. 140 ust. 6 pkt 1–4 ustawy.

Rozdział 11

Mianowanie pośmiertne żołnierzy i osób niepodlegających obowiązkowi służby wojskowej

§ 48. 1. Z wnioskiem o mianowanie pośmiertne na wyższy stopień wojskowy żołnierza w razie jego śmierci w czynnej służbie wojskowej, mającej związek z tą służbą, może wystąpić:

- 1) dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz pełnił czynną służbę wojskową, albo
- 2) szef wojskowego centrum rekrutacji właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania).

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, z wnioskiem o mianowanie pośmiertne mogą wystąpić również Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, dowódcy rodzajów Sił Zbrojnych, Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Szef Służby Wywiadu Wojskowego, Dowódca Komponentu Wojsk Obrony Cyberprzestrzeni, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej oraz Dowódca Garnizonu Warszawa.

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach z wnioskiem o mianowanie pośmiertne na wyższy stopień wojskowy może wystąpić kierownik komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr.

4. Organ występujący z wnioskiem o mianowanie, o którym mowa w ust. 1 lub 2, przesyła go do kierownika komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr.

5. Wnioski o mianowanie, o których mowa w ust. 1–3, przedstawia się Ministrowi Obrony Narodowej, a w przypadku wniosków na pierwszy stopień oficerski oraz na stopnie oficerskie generałów i admirałów – Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 49. 1. Z wnioskiem o pośmiertne mianowanie na wyższy stopień wojskowy żołnierza rezerwy lub osoby niepodlegającej obowiązkowi służby wojskowej, w przypadku określonym w art. 140 ust. 8 ustawy, mogą wystąpić:

- 1) władze naczelne stowarzyszeń zrzeszających tych żołnierzy lub osoby, które brały udział w walkach o niepodległość państwa polskiego albo miały szczególne zasługi z tytułu działalności na rzecz suwerennej i demokratycznej Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) szef wojskowego centrum rekrutacji właściwy ze względu na ostatnie miejsce pobytu stałego (zamieszkania) tego żołnierza lub tej osoby;
- 3) attaché obrony w polskim przedstawicielstwie dyplomatycznym w stosunku do tego żołnierza lub osoby posiadającej obywatelstwo polskie i stale zamieszkującej za granicą w obszarze właściwości danego polskiego przedstawicielstwa dyplomatycznego.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, gdy nie można przeprowadzić pełnego postępowania, z wnioskiem o pośmiertne mianowanie na wyższy stopień wojskowy może wystąpić kierownik komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr.

3. Do wniosku o pośmiertne mianowanie osoby niepodlegającej obowiązkowi służby wojskowej dołącza się dokumentację potwierdzającą zasługi na rzecz niepodległości państwa polskiego albo zasługi z tytułu działalności na rzecz suwerennej i demokratycznej Rzeczypospolitej Polskiej oraz dokumenty potwierdzające posiadany stopień wojskowy.

4. Żołnierza rezerwy lub osobę niepodlegającą obowiązkowi służby wojskowej, w przypadkach określonych w art. 140 ust. 8 ustawy, można pośmiertnie mianować na wyższy stopień wojskowy, jeżeli spełnili następujące szczegółowe warunki:

- 1) żołnierz ten lub osoba zginęli w walce o niepodległość państwa polskiego lub w związku z tą walką albo działalnością na rzecz suwerennej i demokratycznej Rzeczypospolitej Polskiej byli prześladowani albo zostali zamordowani;
- 2) istnieje szczególna potrzeba upamiętnienia zasług w związku z walką o niepodległość państwa polskiego albo działalnością na rzecz suwerennej i demokratycznej Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Wniosek o pośmiertne mianowanie, o którym mowa w ust. 1, organ występujący przesyła do kierownika komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr.

6. Kierownik komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw kadr przed przedstawieniem wniosku o pośmiertne mianowanie dotyczącego osób, o których mowa w art. 140 ust. 8, przesyła wniosek do Szefa Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych w celu zasięgnięcia opinii.

7. Opinie Szefa Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych dołącza się do wniosku o pośmiertne mianowanie.

8. Wnioski o pośmiertne mianowanie na pierwszy stopień oficerski oraz na stopnie oficerskie generałów i admirałów przedstawia się Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej.

9. Pośmiertne mianowanie następuje odpowiednio decyzją Ministra Obrony Narodowej lub postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Rozdział 12

Przepis końcowy

§ 50. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.¹⁾

Minister Obrony Narodowej: z up. *M. Wiśniewski*

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 30 kwietnia 2010 r. w sprawie mianowania na stopnie wojskowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 307, z 2016 r. poz. 260, z 2019 r. poz. 158 oraz z 2020 r. poz. 2256), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 821 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. poz. 2305 oraz z 2023 r. poz. 347, 641, 1615, 1834 i 1872).